

Luisteroefening.

Met deze oefening leer je niet alleen hoe je zelf luistert, maar ook hoe moeilijk of gemakkelijk je het voor een ander maakt om naar jou te luisteren. De oefening kan het beste in drietallen gedaan worden, maar eventueel ook in tweetallen.

Er worden drietallen geformeerd. De deelnemers noemen we A, B en C.

A en B voeren een gesprek met C als scheidsrechter.

A en B kiezen een onderwerp waar een discussie over mogelijk is. Het moet geen interview worden, maar een levend gesprek. Politiek gevoelige thema's lenen zich daar heel goed voor.

De regels zijn:

A vertelt iets.

B geeft (in eigen woorden) een samenvatting van wat hij A heeft horen zeggen.

A bevestigt de juistheid van B's samenvatting.

B vertelt iets.

A geeft een samenvatting van B.

B bevestigt de juistheid van A's samenvatting.

A vertelt iets.

Enzovoorts.

Als de samenvatting volgens de ander niet correct is, krijgt de samenvatter één herkansing.

Is de samenvatting dan nog niet goed, vertelt de ander het opnieuw.

Als degene die wat mag zeggen dat te kort doet, wordt het een papegaaioefening en dat is niet de bedoeling. In een normaal gesprek beperk je je ook niet tot 1 of 2 zinnen als je een ander van iets wilt overtuigen..

De rol van de scheidsrechter is toe te zien op naleving van de regels. Niemand geeft een antwoord zonder een geaccordeerde samenvatting gegeven te hebben.

Na elk gesprekje van \pm 10 minuten worden de volgende vragen beantwoord:

1. Wat maakte het luisteren zo moeilijk?

2. Wat was de invloed op het gesprek van het geven van samenvattingen?

Vervolgens voeren B en C een gesprek met A als scheidsrechter en daarna A en C met B als scheidsrechter.